

54 Samþykkt þessi er hér með staðfest til að öðlast gildi þegar í stað og birt-
30. apríl ist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 30. apríl 1932.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

55
30. apríl

REGLUGERÐ

fyrir

rafveitu Seyðisfjarðarkaupstaðar.

1. gr.

Rafveita Seyðisfjarðarkaupstaðar er fyrirtæki, sem rekið er á kostnað bæjarsjóðs, í þeim tilgangi að veita raforku um bæinn og selja hana til heimilisnotkunar, iðnaðar og annara þarfa.

2. gr.

Stjórn rafveitunnar skal falin rafveitunefnd, undir yfirstjórn bæjarstjórnar. Rafveitunefnd er skipuð þrem bæjarfulltrúum, er bæjarstjórn kýs til eins árs í senn. Rafveitustjóri er framkvæmdarstjóri rafveitunnar og er skipaður af bæjarstjórn að fengnum tillögum rafveitunefndar. Hann skal hafa sérþekkingu í raffræði. Hann á sæti á fundum rafveitunefndar og hefir þar málfrelsi og tillögurétt. Bæjarstjórnin setur rafveitustjóranum erindisbréf.

3. gr.

Rafveitunefnd hefir á hendi stjórn rafveitunnar, sér um viðhald og umbætur, sölu á raforku og allt er að starfrækslu veitunnar lýtur. Hún skal gefa bæjarstjórn skýrslur, sem óskað er eftir um starfrækslu og ástand veitunnar. Að fengnum tillögum rafveitunefndar setur bæjarstjórnin nánari reglur um starfrækslu rafveitunnar á grundvelli þessarar reglugerðar. Rafveitunefnd semur tillögur til gjaldskrár fyrir veituna, undirbýr og annast framkvæmdir allra rafveitumála bæjarins. Bæjarstjórnin skipar fasta starfsmenn rafveitunnar og vikur þeim frá, hvorttveggja eftir tillögum rafveitunefndar og gefur þeim erindisbréf.

4. gr.

Rafveitustjóri annast daglega starfrækslu veitunnar, eftirlit og viðhald á stöðvum, taugum og öðrum útbúnaði, og allar verklegar framkvæmdir, er

snerta veituna, þar á meðal þær, sem miða að því að halda uppi stöðugum rekstri og bæta úr truflunum. Hann hefir og umsjón með raflagninum í bænum. Rafveitustjóri ræður verkamenn og starfsmenn veitunnar, svo sem þörf er á, auk hinna föstu starfsmanna. 55
30 apríl

5. gr.

Rafveita Seyðisfjarðar selur raforku til þeirra þarfa, sem um getur í 1. gr., eftir því sem afl endist, alstaðar þar sem lagnir hennar ná til, og við því verði, sem ákveðið er í gjaldskrá veitunnar á hverjum tíma.

6. gr.

Rafveitustjóri getur lokað fyrir strauminn að nóttu til, frá 20. maí til 19. júlí, að báðum dögum meðtöldum, í því skyni að eftirlita veituna, svo og endrænaer, ef þörf gerist. Meðan verið er að leggja heim taugar, má taka spennu af þeim götutaugum, sem þörf krefur. Allar stöðvanir á rekstri skulu auglýstar fyrirfram, ef auðið er. Komi það fyrir að minnka þurfi notkun á raforku, um lengri eða skemmri tíma, ákveður bæjarstjórn eftir tillögum rafveitunefndar, hver notkun skuli fyrst takmörkuð. Stöðvun eða takmörkun á rekstri veitunnar, hefir engar skaðabótaskyldur í för með sér á hendur veitunni, en koma skal reglulegum rekstri á aftur svo fljótt sem unnt er. Þeir, sem kaupa raforku við föstu árgjaldi, fá endurgreiddan tiltölulegan hluta af gjaldinu fyrir þann tíma, sem þeir misstu raforkunnar vegna truflunar á veitunni, þó ekki fyrir skemmri tíma en tvo sólarhringa.

7. gr.

Umsókn um raforku, svo og raflagnir í hús, aukningu eða breytingu á húsveitu, skal stíluð til rafveitunefndar. Eyðublöð undir slíkar umsóknir lætur rafveitustjóri í té. Skal í umsókninni skýrt frá, hve mikið afl þarf, og til hverra nota það er ætlað. Sá, sem fær raforku um hemil, greiði fyrir hana hið ákveðna gjald frá þeim degi, er hann fær hana. Uppsögn á raforku um hemil, er bundin við 1. október, og er uppsagnarfrestur skemmstur tvær vikur. Þó skal sá, sem flytur alfarinn burt úr húsi, ekki skyldur að greiða gjaldið lengur en til loka þess ársfjórðungs, sem hann flytur burt á, enda sé uppsögnin komin til rafveitustjóra eigi síðar en tveim vikum fyrir þann tíma. Ef ekki er um að ræða hemla, skal uppsögnin eða breyting á notkun raforku tilkynnt rafveitustjóra með að minnsta kosti hálfmánaðar fyrirvara.

8. gr.

Rafveitan leggur húsálmur frá aðallögn (götulögn) inn fyrir húsvegg að stofnvari á sinn kostnað, sé vegalengd ekki meiri en 35 m., og eru stofnvör og húsálmur þá eign veitunnar. Umsækjandi (sbr. 7. gr.) skal láta löggiltan rafvirkja leggja húsveituna eða rafveitustjóra, taki rafveitan slíkt verk að sér, en sjálfur stendur umsækjandi straum af kostnaðinum. Rafveitustjóri ákveður

55 hvers kyns mælitæki skulu notuð fyrir húsveitu hverja, hann ákveður og stað 30. apríl fyrir þau og annast uppsetningu þeirra, sölu eða leigu. Sérhver húsveita, að meðtöldum tækjum til notkunar á raforku, skulu fullnægja kröfum þeim, sem settar eru í reglum rafveitunnar.

9. gr.

Bæjarstjórn löggildir þá menn til lagninga á húsveitum, er sýnt hafa að þeir séu hæfir til þess, með því að fullnægja löggildingarskilyrðum. Þessir menn kallast löggiltir rafvirkjar, og skal rafveitustjórn ákveða löggildingarskilyrði og setja reglur um frágang og tilhögun á verkum þeim er falla undir verksvið þeirra. Engir aðrir en þeir, sem löggiltir eru, mega taka að sér lagningu á húsveitum, eða framkvæma á sína ábyrgð nokkurt verk, er snertir taugakerfi rafveitunnar.

10. gr.

Rafveitustjóri hefir eftirlit með öllum húsveitum, gögnum og tækjum, sem notuð eru við hagnýting á rafmagni, og er starfsmönnum veitunnar heimill aðgangur til eftirlits hvenær sem nauðsyn krefur. Gallar á húsveitum skulu tafarlaust bættir á kostnað húseiganda. Séu gallar ekki bættir, eða meðan gallar eru á veitu, og hætta getur stafað af honum fyrir reksturinn, getur rafveitustjóri rofið sambandið við veituna, þar til bætt er úr. Verði uppvíst að rafmagn sé notað á annan hátt, en um var samið, eða raskað hafi verið mælitækjum, skal rafveitunefnd meta það rafmagn, sem notað hefir verið óleyfilega, og skal notandi gjalda fyrir það þrefalt verð eftir gjaldskránni allan þann tíma, sem liðinn er frá síðustu skoðun veitunnar, og þar til leiðrétt er, nema þyngri refsing liggja við. Við endurtekning skal rjúfa samband við veituna og gera viðeigandi ráðstafanir til að koma fram ábyrgð á hendur þeim, sem brotlegur hefir gerzt.

11. gr.

Sé gjald fyrir raforku ekki greitt á réttum gjalddaga, er heimilt að taka strauminn af veitunni, en þó ekki fyrr en 14 dögum eftir að skrifleg tilkynning þess efnis til gjaldanda er afhent honum, eða afhent í húsnaði því, er veita hans er í. Gjöld fyrir raforku má taka lögtaki.

12. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 500 krónum, nema þyngri refsing liggja við að lögum. Hver sem veldur skemmdum á eignum rafveitunnar, skal bæta skaðann.

13. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari eða reglum og reglugerðum, sem settar eru samkvæmt henni, skal farið með sem almenn lögreglumál.

14. gr.

55

Með reglugerð þessari er úr gildi numin reglugerð frá 13. des. 1920 um notkun og meðferð rafmagns í Seyðisfjarðarkaupstað. 30. apríl

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 30. apríl 1932.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

REGLUGERÐ

56

um

30. apríl

skipun slökkviliðs og brunamála í Patreksfjarðarkauptúni.

I. KAFLI.

Um skipun brunamálanefndar og verksvið hennar.

1. gr.

Yfirstjórn brunamála í kauptúninu skal falin 3 manna nefnd og eiga sæti í henni oddviti hreppsnefndar, sem er formaður nefndarinnar, slökkviliðsstjóri og einn maður, sem hreppsnefndin kýs til 3 ára í senn.

Brunamálanefnd skal hafa á hendi, undir umsjón hreppsnefndar eftirlit með, að fyrirmælum laga um brunamál og reglugerðar þessarar sé í einu og öllu framfylgt, nema sérstaklega heyri beinlínis undir verksvið hreppsstjóra eða slökkviliðsstjóra.

II. KAFLI.

Hver slökkvitæki kaupstaðurinn skuli eiga og viðhald þeirra.

2. gr.

Patreksfjarðarkauptúni er skylt að eiga í nothæfu ástandi að minnsta kosti þessi slökkvitæki og áhöld: